

Postbox 23 Smestad pr. Oslo.
Oslo 15. mars 1951.

Til Stortingets Justiskomite
Oslo.

Jeg ble ved dom i Høyesterett 1 september 1950 idømt
3 år 6 mnd. for overtredelse av strl. § 86.

Straffeutmålingen og domspremissene viser at det vesent-
ligste av dommen skyldes mitt politiske forhold.

~~Jeg har fra 1945 sittet fengslet ialt ca. 25 måneder og~~

Jeg har fra 1945 sittet fengslet ialt ca. 25 måneder og
slapp ut juni 1947, altså for fire år siden.

Jeg har gått ut fra at jeg har sonet straffen fullt ut
i henhold til reglene oml/2 soning.

Jeg har nu fått ordre om på kort varsel å møte for å sone
3 måneder angivelig reststraff, idet myndighetene for mitt vedkommende
vil forlange soning av 2/3 av ~~straffen~~ hele straffen.

I betraktning av at det nu er temmelig mange år siden
krigen og i betraktning av at jeg har vært ute i fire år, vil det
være naturlig å legge synspunktene i lov om fengselsvesen § 22 til
grunn, i henhold til hvilket en på prøve løslatt ansees ferdig med
straffen etter 3 års forløp.

Jeg vil ikke unnlate å nevne at jeg fikk min helbred
knøkket da politiet i sin tid rev meg ut av min sykeseng på Ilebu
og overførte meg til den mørkeste selle på Møllergaten. Dette var
represalier mot meg fordi jeg sa rett ut til politiet at jeg fant
det råttent at politiet sendte brennevin inn i leiren gjennom
provokatører. Noe som er helt uomtvistelig.

Udeleggelsen av min helbred er for meg verre straff enn
om jeg hadde måttet sone hele dommen fullt ut uten noe fradrag.

Som det vil være den er de Justiskomite bekjendt har
jeg en meget omfattende injuriansak gående og det vil selvsagt være
umulig å føre forsvaret i denne omfattende sak tilfredsstillende
dersom jeg innsettes i fengsel og avskjæres fra omverdenen.
Almenheten vil sikkert reagere mot at myndighetene mitt unner denne
saken nu fengsler mig for mitt forhold unner krigen.

Jeg har ført fullt sandhetsbevis for punkt for punkt
for de anklager jeg har rettet mot visse personer innen rettsopp-
gjøret. Det må være i enhver rettsstats interesse at jeg fortsatt
får full anledning til å legge sandheten frem.

Jeg har tillat mig å avsløre fhv. statsadvokat Bjørnvik
i Buskerud, jeg har på følelsen at visse personer ikke setter pris
på dette, men det må være i rettsstatens interesse at denslags
gemenheter avsløres.

Innkallelsen til soning av 3 måneder står muligens i
forbindelse med denne sak. Nektelsen av å la mig nyte godt av
bestemmelsene om 1/2 soning oppfatter jeg som hevnaakt.

Jeg har forøvrig etter at det i fem år har vært umulig
for mig å komme i virksomhet endelig kommet i sving og legger i
disse dager avsluttende hånd på et arbeide med igangsettelse av
nye husbygg etter et nytt patentert system, som jeg mener endog er
billigere og bedre enn Selvaags.

Noe tvangsarbeid er jeg på grunn av min svekkede
helbred og høye alder avskåret fra å utføre, men håper at jeg
fremover vil ha krefter til å administrere et samfundsgavnlig
arbeide.

Jeg er innkalt til soning førstkommande mandag og tillater mig høfligst å anmode den ærede Justiskomite å gjøre henvendelse til Statsadvokatene / Domsarkivet om at straffens fullbyrdelse utsettes - i påvente av innsendelse av en benådningssøknad, som min forsvarer desværre er avskåret fra å utarbeide i denne uken.

Jeg synes det er uhørt at man med få dagers varsel plutselig forlanger mig innsatt nu like før Påsken. Har man latt så mange år gå etter det straffbare forhold bør man også kunne gi rimelig varsel, slik at et benådningssøknad kan innsendes og behandles.

Ærbødigst
P. Hareem

Kopi tilstillet Domsarkivet.